

Igehirdetés, 2020. május 10.

Máté 4,12-25

Isten országában

Fohász: Drága Megváltó Urunk, Úr Jézus Krisztus! Hálás szívvel köszönjük Neked, hogy ismét megmutattad hatalmadat, és lehetővé titted, hogy megnyíljanak a gyülekezeti helyiségek, és egy helyen és egy szívvel dicsérhetünk Téged. Azért is hoztad létre tanítványaid közösségét, hogy egy szívvel és lélekkel magasztaljunk, illetve tárjuk fel Előtted kéréseinket. Urunk! Kérjük, ma is légy jelen közöttünk, és könyörülj, hogy ezt át is éljük, és tapasztaljuk hatalmadat saját életünkben. Urunk, Rád van szükségünk, személyes jelenlétedre, igéd erejére. Kérünk, készíts fel minket a harcra, hiszen a Te seregbe hívtál el minket. A nemes harcot vívhatjuk meg, ami a gonosz minden formája ellen megnyilvánul. Te azért jöttél a világba, hogy sátánt legyőzd és munkáit lerombold. Oly sok ember a gonosz hatalma alatt van, annyi élet megy tönkre, mert elhisszük mindazt, amit mond. Kérünk, könyörülj rajtunk, és vezess igéd mélységeibe, hogy képesek legyünk mi is úgy válaszolni, ahogyan Te titted: Meg van írva! Igédnek ma is nagy a hatalma, sebeket gyógyít, bilincset leold, reményteleneket reménységgel tölt fel. Magasztalunk mindezért, és ragyogtasd fel a Te világosságodat a szívünkben. Add, hogy mindennél nagyobbak lássunk Téged, és minden gondunkkal Hozzád jöjjünk, szárnyad árnyékába meneküljünk! Köszönjük, hogy meghallgatsz!

Ámen!

Az Úr Jézus, mielőtt elkezdte szolgálatát, felkészült rá, ez a felkészülés pedig kiképzés volt. A pusztában ment végbe, negyven napos böjt keretében. Azért is kiképzés, mert Jézus Isten harcosaként érkezett, csak nem úgy, ahogyan várták. Nem emberi seregek ellen és harci fegyverekkel küzdött, hanem a sátán ellen harcolt. És erre felkészült. A pusztában elmélyült az ige megismerésében, mert sátán ellen az ima és az ige az egyedüli hatékony fegyver. A negyven nap elmúltával kezdődött az éles gyakorlat. Sátán mindjárt ott termett, és igével akarta eltéríteni a megváltás útjáról. Azonban az Úr kiválóan használja fegyverét, visszaveri sátán támadásait, és megfutamítja. Tehát a munka kezdete sikeres, sátán visszább húzódott. Ezzel Jézus megmutatta a tanítványoknak is, hogy harcra vannak elhívva, és nem egy nyugodt életre. A Krisztus követése nem kellemes és nyugodt élet, a világ élvezete, hanem harc a gonosz, a bűn minden formája ellen.

A győzelem után Galilea sötétségébe veti magát. Ahol a legnagyobb a sötétség, ott kell a Világosságnak megjelennie. Mehetett volna másfelé is, de Ő mindig a jobból a rosszabba elvét követi. A menny csodálatos, semmihez sem hasonlítható világából érkezett a földre. Otthagyta az Atya közelségét, és emberré lett. És itt sem a földi élet jobb rétegeit kereste, hanem oda ment, ahol a legnagyobb a sötét, ahol a legjobban Isten segítségére vannak szorulva az emberek. Az Úr így tanítványai számára is utat mutat, ne azt keressük, hol a jobb, a kényelmesebb, hol lesz nagyobb a haszon, hanem hol van nagyobb szükség az evangélium hirdetésére. Legyen kérdésünk: hol nagy a sötétség? Mert az Úr Jézus a követőit a világ világosságának nevezi, lámpára pedig a sötétségben

van szükség. Isten gyermekei nem díszégek a karácsonyfán, hanem utcai lámpások az élet sötét síkatorában.

És az Úr viszi a fényt, viszi a reménységet, ne adják fel, nem a sötétség az utolsó szó, van esélyük nekik is az újrakezdésre. Vakok látni fognak, bénák pedig járni, a bűnösök meghallják az Úr kegyelmét. A ma emberének is az Úr Jézus jelenti az igazi reménységet, érkezése igazi életfordulatot vetít előre. Aki hittel közeledik Hozzá, annak az élete gyökeresen megváltozhat. Azért feltételes módban mondom, mert nekem kell elfogadni az Ő életvezetését, tanácsát. Tehát a változás függ az én válaszomtól. Ha nem hallom meg, és nem változtatok, nem indulok el Őt követni, minden marad a régiben. És azt követően a keskeny úton járva a világ továbbra is fog próbálkozni, vissza akar billenteni a maga táborába. A sátán úgy van vele, higgyünk, ha nekünk az tetszik, de ne éljünk úgy, ahogy Jézus mutatja, és ne szolgáljunk Neki. A formális, elméleti hit sátánt nem zavarja, őt csak a hiteles életek veszélyeztetik. Az olyan keresztyének, akik valóban Jézust követik, mindenben engedelmeskednek Neki. Életüket Jézus szolgálatára és a lelkek mentésére irányítják.

Az Úr meghirdeti Isten országát, és az oda való belépésre, vagyis megtérésre szólít fel. Ez új volt, mert addig minden zsidó Isten népe tagjának számított, aki körülmetélkedett és a törvényt megtartotta. Most azonban személyesen szólít meg az Úr. Isten országába nem a földi születésünk által kerülünk be, hanem személyes döntés által. Hallom a hívást, és válaszolok rá. A válasz lehet igen, tehát elindulok és követem Jézust, és lehet nemleges is. Nem követem, nem vállalom azokat a feltételeket, amiket Ő mond.

Az Úr Jézus arról beszél, hogy Őbenne Isten országa érkezett meg a világba. A zsidók várták ezt, de úgy gondolták, hogy földrajzilag körülhatárolható, politikai ország, Izrael földje lesz az. Azonban Ő nem így hozta el, hanem a saját személyében, tehát ahol Jézus jelen van, ott van Isten országa. És aki Őt befogadja, abban is jelen lesz. És a hívők által is ott válik láthatóvá, ahol ők élik a hitüket. Isten országa nem azonos egyetlen földi országgal vagy néppel sem, de a földi országokkal egy időben van jelen.

Itt van Isten országa, de ebbe az országba mindenkinek magának kell belépnie. Hogyan léphetünk be Isten országába? Megtérés által. Az Úr Jézus szól, hirdetteti az igét, és aki ezt hallja, választ ad rá. Mi az én válaszom? Mit teszek, amikor az Úr hív, és azt mondja, jöjj, kövess engem? Megmozdulok és felállok, és megyek, ahová Ő, vagy maradok a helyemen, élem az eddigi életemet tovább?

A hívásra választ kell adni, és ezt helyettem senki nem teheti meg. A válasz döntések sorozata. Jézus döntést vár. Nem egy hitvallás elfogadását, mások által megfogalmazott válaszok felmondását, hanem személyes döntést. Meglátom, hogy kicsoda Ő, és felismerem, hogy Ő az élő Isten, és az életem akkor lesz teljes, ha Neki adom a szívemet. A döntés mindig egy nemet is magában foglal, nem az addigi életemre, ahogyan a tanítványoknál is látjuk. Otthagyják a halászvállalkozást, otthagyják apjukat is, és követik Jézust. Jézus így hív, dönts, válassz engem! Az Ószövetségben olvassuk: eléd adtam az életet és a halált, válaszd hát az életet (5Móz 30,19). Amikor az Úr Jézus elénk áll, ezt a választási lehetőséget kapjuk. Ő az Élet, választhatjuk Őt, de megmaradhatunk a halál mellett is. A Jézus nélküli élet a halál útja. Miért? Mert halálba vezet. Jézus nélkül nincs üdvösség. Aki nem indul el Jézussal, az a halálban marad. Érdekes ez, mert ettől függetlenül a társadalom szerint nagyon is lehet élő, felfelé ívelő, sikeres az életünk. A lelki halál nem jelenti automatikusan azt, hogy a földi élet sikertelen lesz. A bűnök jelen lesznek benne, de az a világhoz hozzátartozik, sőt, gyakran a bűnt dicsőségnek mutatják be. Jézus keresztye alatt mennyire bátrak voltak a katonák és a gúnyolódók, öklüket rázó, mert egy megkötozött, védekezésre képtelen embert támadtak.

Jó látni, hogy az Úr Jézus viszi az evangéliumot, igyekszik vele minél szélesebb réteget elérni. Amit hozott, azt továbbadja, azzal megismertet másokat is. Mi is adjuk tovább, amit az Úrtól kaptunk, ismertessük meg a kegyelmet és Isten országának gazdagságát. Beszéljünk Isten dolgairól, mondjuk el, mit végzett el a mi életünkben.

Azt olvassuk, tanított – mire? Isten országára, annak törvényeire. Az első tanítványok már ott vannak Vele, és meg kell tanulniuk, mit is jelent Isten országa polgáraként élni. Eddig halászok

voltak, ismerték szakmájuk csínját-bínját, ám így is érték őket kudarcok. Volt, amikor a szakmájuk legjobb fortélyai sem segítettek rajtuk, üres maradt a háló. Ha a szakmájukat is meg kellett tanulni, és így is érte őket csalódás, mennyivel inkább meg kell tanulni Isten országának törvényszerűségeit. Itt igazán nem mindegy, hogyan élünk, itt már nagy tétre mennek a dolgok, mert emberi életéről van szó. Kisegítjük-e a halál birodalmából az igazi élettérre az embereket? És ha igen, akkor megmutatjuk-e, mit jelent Isten akarata szerint élni? És ebben az életünk az Úr felé vonzó, vagy Tőle taszító lehet. Nem mindegy, hogy az életünkben látszódik-e, hogy Kihez tartozunk, vagy semmiben sem különbözik a nem hívőkétől. Az sem mindegy, hogy hatékonyak vagyunk-e a bűnnel, az emberi nyomorúságokkal szemben, vagy olyan tehetetlenek, mint a tanítványok is voltak, amikor az apa kérte, hogy gyógyítsák meg a fiát (Mt 17,14-23).

Isten országával kapcsolatban azt is látnunk kell, hogy ennek az országnak Jézus a királya. Tehát, ha belépünk oda, akkor az Ő akarata érvényesül. Ezért tanít Jézus, megmutatja, hogyan is kell élnünk. Majd a következő fejezetekben fog kiteljesedni a tanítása, az ország követelménye. Gyakran abban a tévhitben vagyunk, elég csak hinni, hogy Isten Jézusban megbocsátott, azon túl pedig mindegy, hogyan élünk. A hitünket nagyon elméletivé tettük, úgy véljük, nincs gyakorlati oldala, hacsak nem a kultuszgyakorlásban. Megtartjuk felekezetünk előírásait, és akkor minden rendben van. Sokan gondolják, hogy Istennek nincs semmi elvárása velünk szemben. Hitünk kegyelemre épül, és nem cselekedetre, és ez igaz, de aki átélte a kegyelmet, és üdvössége van, az mindezeket cselekedetekben éli meg. Isten országának nagykövetői vagyunk ebben a világban, de ez nem azt jelenti, hogy vallásos reprezentációt kell tartanunk, bemutatjuk istentiszteletünket, mi hogyan gyakoroljuk. Hanem itt kezdődik a követés, Jézus után megyek, úgy élek, ahogyan Ő mondja. A későbbiekben látni fogjuk, hogy egyáltalán nem teszi lejjebb a lécet, hanem inkább még magasabbra emeli, mint az Ószövetségben volt. Hangsúlyozza, ha nem több a mi hitünk a farizeusok látszathiténél, nem mehetünk be az Isten országába. Gyakorlati hitet vár az Úr. Olyat, ahol az élet szemlélteti a hit igazságait. Ahol a tanítványok éltek mindazt, amit hisznek. És ez az élet dolgaiban mutatkozik meg. A világ meglátja, hogy Isten országának polgárai más életet élnek, mint azok, akik kívül vannak. Ez a másság pedig minőségben és élettisztaságban jelentkezik. Isten országának a polgárai egyben az Úr katonái, akik Jézus szavára figyelnek. Úgy állnak Elé, mint katona a főparancsnok elé, és amikor megkapják az eligazítást, azt mondják: parancs, értettem. Nem lehet más válasz, mint ez, értettem, és megyek és teszem. Ilyen tanítványok vagyunk? Mindig azt keressük, mit akar az Úr?

Az Úr Jézus nem csak tanít, hanem be is mutatja az ország erejét is. Isten országa már most, ebben a világban kifejti hatását. Ennek az országnak nagy ereje van, de ez az erő a bűnös ember megtisztításában, új emberré való formálásában mutatkozik meg. Isten országa azokon a területeken fejti ki hatását, ahol mi kudarcot vallottunk, ahol sátán csapdájába estünk. Sátán megtéveszt, elhitegeti, ha rá hallgatunk, nagyszerű és boldog lesz az életünk. Jézusnak is a megkísértésekor csupa jó dolgokat kínált, csináljon kövekből kenyeret, legyen a munka a mindene, általa váljon Krisztussá. Legyen sikeres, sztár, és ragadja meg a lehetőségeket, uralkodjon a világ felett, szerezzen minél több kincset. Mindezt úgy, hogy hagyja ki Istent, ha Isten Fia, akkor Nélküle is megteheti. Ezt kínálja nekünk is, Isten nélkül boldogulj, fektesd minden erőd a munkába, az anyagiakba, a népszerűségbe. Erre az életre mondja Isten: bolond. Mert az embert nem a munka, hanem az Istennel való élő kapcsolat teszi emberré. Jézus megismerése, a bűnbocsánat megtapasztalása nélkül nem teljesebb ki az életünk. Isten lehelete tette az embert élőlényé. Így a Szentlélek általi újjászületés tesz minket Isten gyermekeivé. És Isten gyermekeként leszünk teljes értékű, győzelmes életű emberek.

Azonban legtöbbször megtapasztaljuk, hogy mennyire nem így van ez. A sátán által kínált boldogulás egy darabig működik, de egy idő után elkezd széthullani az életünk. Rádöbbenünk arra, hogy a pénz nem minden. Általa sem érhető el minden. Egy járványtól, betegségtől és a haláltól sem képes megóvni. Azonban az Úr Jézus bemutatja, hogy Isten országa ezekre a problémákra is megoldás. Nincs olyan probléma, amire az Úr Jézus ne kínálna megoldást, amiből ne tudna kimenteni. Valóban igaz, ami az embernek lehetetlen, az az Istennek lehetséges. Nincs reménytelen em-

ber az Úr előtt. Ez a reménység azonban akkor realizálódik, ha Hozzá fordulunk, és segítségül hívjuk.

Ezt látjuk az Úr Jézus munkásságában is, bejárta Galileát, és mentek Hozzá az emberek. Vonozta őket. De kiket? A betegeket, a nagyon nehéz helyzetben lévőket. Annyira megdöbbenő, hogy nem volt orvos, mégis fogadta a betegek minden fajtáját. Általában olyan bajokkal jöttek, amik abban a korban gyógyíthatatlanok voltak, és amikor Jézushoz fordultak, átérték Isten országára erejét. Megtapasztalták, hogy valóban semmi sem lehetetlen Istennél.

Az is olyan megrendítő, hogy nem félt még a ragályos betegségtől sem. És nem küldött el senkit, a leprásokat sem. Mindez jelzi, hogy Ő az áldott orvos, ért minden problémához, és azért jött, hogy hit által helyrehozza az életünket. Azt akarja, hogy bátran keressük fel minden gondunkkal, higgyük, hogy Ő akkor is tud rajtunk segíteni, ha úgy jártunk, mint a vérfolyásos asszony. Senki nem tudott nekünk segíteni. Hívjuk Őt bátran segítségül, azzal az elhatározással, hogy nemcsak gyógyulást, hanem Őt magát akarjuk. Nem csupán fizikai problémáink orvoslását várjuk Tőle, hanem a bűnből való szabadulást, és egy egészen új életet. Egy olyan életet, amiben már Ő a középpont, amiben már nem akarok vétkezni, mert a bűn nem jelent már örömet. Ebben az új életben már Róla kívánok bizonyosságot tenni.

Sok ember fordult az Úr Jézushoz, és Ő mindenkit fogadott, és meg is gyógyított. Így vonta be őket Isten országának erőterébe. Mi is jöhetünk Hozzá, elmondhatjuk Neki mindazt, amivel küzdünk, ahol úgy látjuk, nem boldogulunk. Hozzá vitték azokat, akik szenvedtek, rosszul érezték magukat. Mi is vigyünk Hozzá szenvedéseinket, ha rosszul érezzük magunkat, keressük Őt. Vegyük kézbe az igét, és általa az Úr gyógyítani fogja az életünket. Amikor az igét olvassuk, megtapasztaljuk Isten országának csodálatos hatását, amely helyreállít, újra felépít. Sátán ezért nem akarja, hogy Jézussal találkozzunk, és teljesen alárendeljük magunkat Neki. Tisztában van azzal, hogy aki Jézus hatása alá kerül, annak az élete gyógyulni fog, mindaz, amit a gonosz tönkretett, az helyreállhat. Aki Jézushoz jön, az ki tud emelkedni a csüggedésből, mert látja, hogy Isten megoldása megérkezett a világba. Sátán azt sugallja, a pénz, a hatalom, a szórakozás, az emberi módszerek és eszközök jelentik a megoldást. Jézust megtalálva rádöbbenünk arra, hogy ezek nem érnek semmit, az igazi megoldást Jézus adja. A széthullott életeteket, kapcsolatokat rendbehozza. Nem véletlenül mondja az Úr Jézus, hogy, amit Isten egybeszerkesztett, azt ember ne válassza szét, mert az ördög a szétválasztás, rombolás mestere. Jézus megmutatja, hogy Vele a legnagyobb válságból is talpra lehet állni. Nincs az a seb, ami be ne gyógyulhatna, az Ő bocsánata és kegyelme által. Sátán azonban mindent megtesz, hogy ne akarjuk gyógyíttatni a kapcsolatunkat Jézus által, hanem fogadjuk el, ennyi volt benne. És már súgja is: egy másikkal sikerülni fog. Urunk azonban az igében rámutat: nem a másikkal, hanem velem van a baj. A másik életében a probléma szálla méretű, míg az enyémben gerenda nagyságú. És ha ezt a gerendát nem távolíttatom el Vele, akkor bárhová megyek, mindig gond lesz. Ezt a gerendát kell először eltávolítani, és ennek a megoldó helye a kereszt. Jézus vére tisztít meg minden bűntől. Amíg ez nem történik meg, igazából semmi sem lesz mássá. Sátán nem akarja a gyógyulásunkat, és azt sem, hogy örök életünk legyen. Nem akarja látni, hogy Istennel jó a kapcsolatunk, ő a vesztünket akarja. Ezért keressük az Úr Jézust, Ő ki tud szabadítani sátán hatalmából.

Jézus azt akarja, hogy ebben a romlott világban is jó legyen az életünk. És ez akkor valósul meg, ha mindent hátrahagyva követjük Őt, és teljes mértékben Őreá bízunk magunkat. Úgy, ahogyan tették a tanítványok. Mi is mindent, amit ez a világ propagál, hagyjunk magunk mögött, és teljes szívből higgyük, hogy Neki gondja van ránk. Minden gondunkat vessük Őreá, és Ő gondot visel rólunk. Jézus nem félt a betegségekől sem, bátran megérintette a leprást is, mert tudta, hogy az Atyának van hatalma megőrizni Őt. Ismerte Istent, és ismerte az igét. Tudta, mit mondott az Úr a népének betegségek, nehéz életkörülmények közepette is. Tudták Isten gyermekei is minden időben. A zsolttáros is arról tesz bizonyosságot, mit mondott Isten, amikor betegségek, ellenségek vették körül. Nem a világ szavára figyelt, nem azt kérdezte, mit mondanak a vezetők, mit mondanak az orvosok, hanem mit mond Isten. Csendesedjünk el, és kérdezzük meg magunktól, feltettük-e a mostani koronavírus-járvány idején a kérdést: de mit mond erről Isten? Kérdeztük-e Őt?

Kíváncsiak vagyunk-e a véleményére, vagy csak az emberi információk a lényegesek, és csak az embertől várunk megoldást erre is? A hívó ember mindig az Úrtól várja a megoldást, hiszi, hogy Ő minden betegségnél, az ellenség mindenféle támadásánál hatalmasabb. Olvassuk el a 91. Zsoltárt, és meglátjuk, hogy Isten gyermeke nem fél, teljesen bízik az Úrban, mert tudja, hogy az Ő oltalma mindennél megbízhatóbb. Erőteljes bizonyoságtételt olvasunk Isten szabadításáról, még a dögvésztől is megszabadít, és nem kell félnünk tőle. És ez nem csupán szép szavak halmaza, hanem személyes bizonyoságtétel, vagyis valóság. A zsoltáros és Izráel népe gyakran megtapasztalta ezt. Amikor Istenhez kiáltottak, és az Ő útján jártak, Isten megoltalmazta övéit. Az Úr Jézus eljövételével, kereszten való győzelme által még inkább megtapasztalhatjuk mindezt. Isten országának ereje hit által működik. Jelenítsük meg az Úrban való bizodalmat, és segítsük embertársainkat, hogy a félelem helyett forduljanak az Úrhoz. Aki Krisztus keresztjéhez menekül, az biztonságban van. Természetesen, ez nem jelent felelőtlenséget, Isten megőrizte Dánielt az oroszánok vermében, de ő sem kezdett el velük játszani, mint ha cicuskák lennének. Az oroszán bajuszát nem kell rángatni, de ha Isten megengedte, hogy közéjük dobjanak az Ő nevéért, akkor meg is őriz. Dicsérjük ezért Urunkat!

Ámen!

Fohász: Mennyei Édesatyánk, megköszönjük az ígét, hogy újra figyelhettünk Rá. Köszönjük az üzenetet, amit adtál nekünk. Bocsásd meg, hogy gyakran a világ hangjához igazodunk, és amikor az fél, mi is félünk. Jó látnunk, hogy az Úr Jézusban elküldted a Te országodat, és megtapasztalhatjuk annak erejét. Köszönjük az Úr Jézust is, hiszen Nélküle reménytelenek lennénk. Áldunk és magasztalunk, Megváltó Urunk, hogy belehozta ebbe a világba az Ország minden erejét. Láthattuk, hogy ezt beleviszted az élet legsötétebb területeibe, hogy elmúljon a reménytelen sötétség. Segíts meglátnunk, hogy most a világosság ideje van! Sátán megtéveszt, teljes sötétségbe akar taszítani, és úgy kommunikál, mintha Te nem jöttél volna el. Hamis váradalmak, hamis szabadító felé tereli gondolatainkat. Pedig Te vagy, Úr Jézus, az egyedüli és igazi Szabadító, Rajtad kívül nincs és nem is lesz más. Add, hogy teljes szívvel Hozzád forduljunk! Győzelmes Urunk, hozzuk bűneinket és betegségeinket, mert Te vagy ezeknek is a Gyógyítója. Add, Urunk, hogy ne féljünk a mostani helyzetben sem, hanem igyekezzünk Téged igazán megismerni, és aki megismert, annak a szíve tele lesz örömmel és bizonyossággal.

Azt is kérjük, hadd legyünk mi fény a sötétségben, ne csak idézzük az ígét, ti vagytok a világ világossága, hanem valóban legyünk is Lelked által azok. Világítsunk ott, ahol jelenleg sötétség, félelem, reményvesztettség van. Fényünk mindig Rád mutasson, mert Te hozol reményt a reménytelenségbe.

Köszönjük, hogy mi is minden bajunkat hozhatjuk. Jöhetünk, ha rosszul érezzük magunkat, és Te ígéd által helyreállítasz minket. Olyan jó megtapasztalni az ige erejét, és átélni jelenlétedet.

Urunk, Eléd visszük a betegeket, a szenvedőket, a gyászolókat, és mindazokat, akik nem találnak kiutat helyzetükből. Hadd lássuk meg, hogy Isten országában van a helyünk, hit által léphetünk be, és ott célhoz érünk. Ebben az országban kerülünk a helyünkre. Szabadíts meg minket ennek a világnak a hatásaitól, engedd, hogy teljes mértékben a Te Igéd hatásának tegyük ki magunkat, és engedjük, hogy szavad irányítson minket.

Urunk, ébressz fel minket az álomból, és add, hogy teljes szívvel elinduljunk követni Téged, és akarodat cselekedni. Óvj meg sátán megtévesztő trükkjeitől. Könyörülj népünkön, ezen a világon. Köszönjük, hogy meghallgatsz minket.

Ámen!